

РОБСКИ ГРАДЪ

„Въ стопанско отношение“ днесъ
Охридъ запада. Населението му
отъ день на день намалява. Гра-
дътъ е заприличалъ на мъртвило.
Гражданитѣ сж невесели, унили“.

сп. „Македонски вести“.

Нѣкога бѣ пролѣтъ разцѣфтѣла,
вишнитѣ развили снѣженъ цвѣтъ,
но сега е скръбъ навредъ минала,
но сега цвѣтята не цѣфтятъ.

Фабрики шумѣха срѣдъ градини,
биеха чилични колела . . .
грохналъ градъ — обърнатъ на пустиня,
съ разорени околни села.

Хората минаватъ изнурени
и кумини вече не димятъ,
не брѣмчатъ фабричнитѣ сирени,
въ тиха дрѣмка складоветѣ спятъ.

Робски градъ, обърнатъ на пустиня,
хората минаватъ и мълчатъ.
Майко моя, немощна робиня,
трѣгваме по Дѣлчевия пжтъ!